

„Jsi bohyně. Bylo to úžasné. Ještě nikdy jsem neměl takovou ženu, jako jsi ty.“

Tak to je konec. Co s ním budu dělat? A přitom to tak nadějně začalo.

Už asi dvacátá odpověď na inzerát. Docela pohledný chlap. Evidentně je na tom finančně dobře. Svobodný. Jen nevím, jestli je svobodný nebo rozvedený. Protože jestli ve svém věku ještě nebyl ženatý, měla bych být na pozoru. Bude tam určitě nějaký zádrhel. Závislost na paní matce, sexuální břídil, nebo IT in'oš bez náznaku empatie a vstřícnosti.

Po pár dnech psaní jsme si začali telefonovat a přišel mi docela milý. Jo, jenže chci od budoucího partnera, aby byl milý?

Když mi navrhnul schůzku, nebránila jsem se. Na co čekat? Jestli to má být ten pravý, tak ať mi ho nějaká další zoufalka nevyfoukne těsně před cílovou páskou.

Jenže. Sedíme v luxusní restauraci, a já si prohlížím velké akvárium s mořskou havětí. „Janičko, pokud plavou břichem vzhůru, pak název živé plody moře ztrácí původní smysl.“ Začal se hýkavě smát.

Ty vole, kníže Ignor.

Večer už pak proběhl ve velmi milé atmosféře, takže když se osmělil a navrhnul mi ještě skleničku vína u něj na hotelovém pokoji, nebránila jsem se.

Teď budu muset vymyslet, jak se ho elegantně a navždy zbavit.

